

In memoriam Európa...

(folytatás az első oldalról)

Mert Kedves Barátaim, mit is jelent az oslói tömeggyilkosság? Nos, ez sem más, mint a szabadkőműves istenellenesség és pénzvilág megszervezett, hazugságbástyákkal körülvett érzelmekre ható, súlyos, emberiségellenes bűncselekménye egy irányított pszichopata közreműködésével. Az oslói tömegmészárlás is a liberalizmus végtelen embertelenségének és kuszaságának betudható cselekmény volt. Ugyanis a liberalizmus ezernyi ostoba és követ-hetetlen, értelmezhetetlen eszme keverése, amely mint Hitler, Sztálin, Lenin vagy Marx esetében is világégekhez, gyilkos forradalmakhoz vezetett. A fékművelt, vagy felszínes műveltségű európai fiatalok számos eszme leiratához hozzájutnak, ami nem is lenne, baj, ha volna valaki, aki nem történelmet hamisítva, hanem a valósághoz hűen el is magyarázná nekik ezen eszmeáramlatok hátterét és következményeit. Az oslói gyilkos – ha le kellene festeni – úgy nézne ki, mint egy zsidó fejfedő, amelyen darutoll van, a karján horogkereszt, kezében feszület, dzsekije hátán pedig egy hatalmas vörös csillag. Mert ilyen maga Európa is. Rend és rendszer nélküli káosz, amelyet immár Oslo után nyugodtan nevezhetünk anarchiának. Szellemi és lelki anarchiának, amelyhez – mint mondtam –, hozzá tartozik a bankok és a szolgáltatók gyakorlati anarchiája is.

Az anarchia és a nemzetgyilkosságok, az elnemzetietlenítés folytatódik és nem áll meg az unió parlamentjének teljesen elmebeteg törvényhozásának ámkofutása sem. Hülye emberek hülye törvényeket hoznak hatalmas fizetésért, s azt hiszik, hogy az uborka hajlatának szabályozása Európa előnyére válik, noha csak egy hülye képviselő ötlete volt, aki lehetséges, hogy valamikor bevágta az újat a görbe uborka hámozása közben... ez egészen jellemzi a félnótás kretének, a hazájukat kiszolgáltató, áruló képviselőket, azaz az unió parlamentjét. Ez a kretén társulat nem csak a nemzeteket akarja megvalósíthatatlannul – fából vas-karika módjára – megregulálni és egybegyúrni, de liberális öngyilkos eszmerendszerével a fehér faj kihalását és a keresztény kultúra elsorvasztását is támogatja. Ezt parancsba kaphatta a pénzvilágtól, attól, amely egy olyan válságot generált, amelyből Európa csak az unió felbomlásával és európai szuverén államok gazdasági önállóságával, és a bűnösök példás megbüntetésével lábalhat ki. Ugyanis ez a válság nem válság, hanem szándékos károkozás, amely szegénységbe dönti az európai népeket és azok kultúráját megsemmisíti, hiszen a pénzvonás elsősorban a kultúrát érinti. Azonban ez a válság az európai népek kihalásához is vezet, hiszen a magzatgyilkosságot már elfogadottá tették korábban, s ma már a család, azaz a társadalom alapja megrendült a gyermekvállalás elutasításával.

Az etnikai egyensúly is megbomlott, s nem a sokat emlegetett bevándorlás miatt, hanem az imént említett gyermekvállalási kedv megszűnésével, amire voltaképpen nem is a kedv szűk illik az ok neve gyanánt, hanem a kapitalizmus antiszociális, embertelen volta.

A bűnözés terjedése, és ennek etnikai oka sem említendő az ostoba liberális eszmerendszer miatt, hiszen a bankoknak, a pénzvilágnak az a jó, ha a nemzeteket más nemzetekkel lehet revolverezni. A kormányok törvények és a rendfenntartása helyett pénzeli a bűnözői csoportokat, s állszentül a többségi társadalom által finanszírozott beteges elgondolásokat óhajtanak megvalósítani. A kormányok elveszik a többségi társadalom rend iránti igényének jogát, s a bűnözés posványában hagyják a tisztességes lakosságot, sőt, aki nevén nevezi a bűnöző csoportokat, azt mindenféle tőlük megszokott jelzővel illetik, amelyek egyedül a brüsszeli parlament falai között szalonképesek csupán. Normális társadalomban és világban a kretének eme gondolkodásmódja csődöt mondana már szóban is. Ma azonban Európában sajnos drámai tény... A törvények is a bűnözők pártján vannak, mind a gazdasági bűnözés (bankok által generált válság), mind a de facto bűnözés tekintetében. Hiszen ha az egyiket nézem, akkor miféle ostoba gondolkodásra vall, hogy egy 67 milliós európai állam gazdaságának megmentésére 700 milliárd eurót akarnak fordítani... Ha ezt elosztanák a lakosság minden egyes tagja között, akkor megszűnne a válság, hiszen 30 ezer euró jutna fejenként minden állampolgárnak. Nincs tehát válság! Légből kapott adatok alapján, nem létező virtuális pénzekről beszélnek, aminek köze sincsen a valósághoz és a válsághoz.

Magyarországot illetően még tragikusabb a helyzet, hiszen itt 22 éve hazaárulás, országkifosztás folyik. Iparunk nincsen, termelőeszközünket felszámolták, eladták, privatizálták. Idegen tőke telepedett az országra úgy, hogy adókedvezményt kapott a tőkés, míg a magyar vállalkozókat hét bőrt húzott és húz le az állam mindmáig. Nem a magyar vállalkozók kapnak milliárdos támogatást, hanem a külföldi autógyár, s nem a magyar mezőgazdaságot részesítik előnyben, hanem az olcsó genkezelte idegen árukat, amelyeket a multik fillérékért kínálnak a botor és náluk vásárló társadalomnak. Minden

összefügg, s a magyart a magyar nyomora által teszik koldussá. Ismét azt mondom, hogy ki kell lépni az Unióból, mert az számunkra egy korhadó mőkuserék, s hamarosan már egyhelyben sem lesz erőnk és kedvünk szaladgálni rajta. Tehát a mai számonkéréses ködösítés csak ködösítés és nem valós akarat. Ha az volna, akkor már a volt kormányfők némelyike illő és neki kijáró börtönbüntetését töltené, teljes vagyonelkobzás mellett. Azonban hozzá kell tennem: nem csak az elmúlt nyolc év kormányzását kellene górcső alá tennünk, hanem az elmúlt 22 év minden egyes parlamenti képviselőjének, miniszterének és kormányának működését kellene vizsgálni és büntetni. Mert nem egy vagy két kormány tette tönkre Magyarországot, hanem 22 év mindenkorai kormányai felelősek nemzetünk és a magyar társadalom mai súlyos helyzetéért. Ugyanis ezek a kormányok nem a nemzeti érdekek, hanem idegen érdekek mentén működtek, s ma is felfedezhető hasonló és már említett jelenség egyes törvényekben és az intézkedések során.

A szünet után a törvényekről, az igazságszolgáltatásról, az idegen országok titkosszolgálatáról, ma Magyarországon megbecsült embereként szolgáló „magyarokról”, az egyházak felelősségéről és helyzetéről, valamint a megoldási lehetőségekről fogok beszélni.

Szünet után....

Hölgyeim és Uraim!

A szünetben ezernyi kérdést tettem föl a folyosón. Tehát engedjék meg most, hogy az előre tervezett elemzés elmondása helyett most a második részben az Önök kérdéseire válaszoljak...

Nyomatékosan és sokszor feltették nekem a kérdést, miszerint hogyan lehetne a bűnözést megfékezni, és az igazságszolgáltatást – amelyet ma Magyarországon talán joggal nem övez az a tisztelet, amely elvárható lenne – megreformálni?

Nos, erre azt tudom mondani, hogy amikor a kommunista diktatúra 1948-ban minden állami szerve rátelepedett és irányítani kezdte, akkor ezt megelőzte a bírók, ügyészek lecserélése. Azokat küldték el, akik az előző rendszer kiszolgálói voltak – szerintük -, s nem várhatták el a régi bíróktól és ügyészekről a kommunista pribékek utasításainak a megtartását. Most fordított a helyzet. A mai bíróságok és ügyészségek számos dolgozója a kommunista rendszer feltétlen kiszolgálója (olykor besúgója) volt, ezért hiteltelen ma a magyar igazságszolgáltatás. Igaz, a törvények is káosz-törvények, nincs rend és logika ezen a területen, ami a hivatalosan elismert és egyetemet vezetett bűnpártoló és a bűnözés malmára hajtja a vizet. Nos, a megoldás az, hogy a frissen végzett és a pártpolitikától mentes jogászokra kell cserélni a kommunista világból nyakunkon maradt kiöregedett bírókat és ügyészeket. Am, amikor erről beszéltünk, akkor már nyitott kapukat döngöttünk, hiszen a kormány ezt már has más megfogalmazásban is, de elfogadta és teszi a dolgát.

A másik sarkalatos kérdés az egyházak szerepe, különös tekintettel a katolikus egyházra, az állam és a társadalom tükrében.

Ez egy mindenkor nehéz és nem egyszerűen megválaszolható kérdés. Ma jobbról és balról egyformán támadják bizonyos körök és pártok a Katolikus Egyházat... azonban ezek a támadások nem az egyházat érintik leginkább, hanem egy olyan társadalmi problémát generálnak, amely akadályozza az egyházak szociális és pasztorális működését. Az emberekben nem gyengíteni, hanem erősíteni kellene a hitet, nem szidni kellene az egyházat félművelt vagy egyenesen műveletlen „előadónak”, hanem felmutatni azokat az értékeket, amelyek nélkül sem emberiség nincs, sem magyarság nincs. Krisztus szeretete, az egyház emberek melletti elkötelezettsége, szociális munkája, karitatív tevékenysége nélkülözhetetlen, működik is, de még a jobboldali sajtó sem szentel elég teret ennek a hatalmas munkának az ismertetésére. Mint mindenütt a társadalomban, az egyházban is vannak problémák, hibák, bűnök. De nem az az egyház, amely csak hibázik, csak problémákkal küzd, csak bűnt követ el! Ugyanis az egyház a leggyorsabban reagál a hibák, a problémák és a bűnök kiszűrésére, s erkölcsi követelményrendszerre támadhatatlan. Persze a sajtónak nem az a hír, hogy a Katolikus karitászszerveztet, hanem az a hír, ha egy pap nem az egyházhöz máltón viselkedik. Ez is a liberális degenerációk közé tartozik. Az egyház tehát

végzi a dolgát, és nem vonja kétségbe Krisztus ígéreteit. Bárki az ellenkezőjét hirdetni, meg kell nyugtatnom Önöket: ha az egyházat a papság és a hívek egy része, és a külső behatások kétezer év alatt nem tudták tönkre tenni, akkor ez a szándék ma is csupán vágyálom marad... Az egyház Krisztusban erős, és a pokol kapui sem vesznek erőt rajta. Ami az új egyházi törvényt illeti, én úgy vagyok vele, hogy végtelenül nagy ostobaság volt e törvényhez úgy hozzányúlni, ahogyan azt tették. Azonban a politika, a

kompromisszumok nem lelki kérdésként vetődnek fel a Parlament falai között. Nyilván mindennek ára van, így a szekták egyházzá emelése is valaminek az ára volt... Miniket, keresztény embereket a politikának ez a része nem érint, én bizonyosan nem leszek szektatag, s önkök sem válnak azzá. Pénz kellett a szektának, ígértek valamit, és a kormány bedőlt. Ennyire egyszerű. Mi gyakoroljuk tovább keresztény-keresztyén hitünket és ne foglalkozunk az emberi ostobaság és politikai erkölcselenséggel mindig újat produkáló elmebetegségekkel. A jövő útjak az igazságé. Azt pedig nem lehet jövő-menő kormányokkal megváltoztatni.

Kérdéseket tettem föl Önök arra nézve is, hogy miért utálom a Jobbit?

Nos, kijelenthetem, hogy a Jobbit nem utálom, de helyteleníték számos olyan megnyilvánulásukat, amelyek a tiszta szándékot, a jó akaratot megsemmisítik és a pártot hiteltelenné teszik.

Felteszem Önöknek a kérdést: - kell-e alkalmazkodnunk bizonyos kérdésekben, saját érdekeinket szem előtt tartva a világpolitikához? Kell! Akkor megengedhető-e, hogy a Magyar Szigeten fasiszta jelképek mellett ott legyen a hétszer vágott mezős magyar zászló, mellette Szálasi és Hitler agyemenései, majd egy a történelmi Magyarországot ábrázoló térkép és a turul? Végül a hülye angol, aki a hülye magyar követőkkel együtt „Heil Hitlerrel” és karlendítéssel üdvözöl egy szintén kérdéses szellemiségű énekes fellépőt? Majd amikor ezt a világsajtó természetesen felveti, akkor a rendezők és a Jobbit felháborodik. Mindezt azért mondtam el, hogy érzékeltessem azt a politikai primitívtséget, amely sok-sok normális gondolatukat és mindannyiunk számára érthető nemzeti céljaikat komolytalanná teszi, s a párt politikai elkötelezettségét rossz irányba viszi Európa előtt. Én az gondolom, hogy a Jobbit tele van sallangokkal, félművelt vagy műveletlen, esetleg koruknál fogva faragatlan politikuskokkal, akiket ki kellene onnan dobni. Ha nem teszik meg, akkor sajnos ez a párt megszűnik minden jó ötletével együtt. Hiába most az erősödő tendencia, ez a viselkedés és ez az apolitikus magatartás hiteltelenné teszi az egész pártot, és súlyosan árt a nemzetpolitikai törekvéseknek. Nem beszélve arról, hogy az én szememben, aki az MSZP-vel és az LMP-vel bármiben egyetért vagy tárgyal e két párttal – és ezt sajnos a Jobbit az utóbbi időben nem egyszer kinyilvánította és tette már különböző ügyekben – az súlytalanná, árulóvá és elítélendővé válik. A nemzeti elkötelezettség nem feltétlenül jár együtt a hülyeséggel... Hát ennyi a bajom a Jobbikkal.

Trianonról és a környező államok magyarokhoz való viszonyáról is elhangzottak kérdések. Nos, a legnagyobb baj, hogy Trianont ma már nem lehet – az etnikai egyensúly drámai változásai miatt – a húszas évek gondolkodásmódja szerint megítélni, aszerint visszakövetelni a területeket... Hosszú és nehéz tárgyalásokkal lehet ma megoldást találni a legégetőbb dolgokra. Az „Erdély vissza”, és a „Vesszen Trianon” ordibálás, valamint a nevenségesen kevés ember június 4-ei trianoni felvonulása szintén ront a magyarság helyzetén. Ésszel és megfelelő diplomáciával kell ezt a kérdést megközelíteni. Én azt hiszem, hogy Tőkés László irányvonalát kellene követnie a ma végtelenül hülyén hözöngő pártoknak, szervezeteknek.

Végül válaszolnom kell egy kérdésre, amely a megoldásokat kéri tőlem számon, illetve az én elgondolásaimra kíváncsi.

Sajnos én nem ismerem semmiben részmelegoldásokat, s amit én gondolok a megoldást illetően, az ma nem lehetséges, hiszen egy olyan világpolitikai helyzetben élünk, amelynek következménye akár megszállás is lehetne, ha Magyarország az én elképzeléseimet akár csak megpróbálná is megvalósítani:

1./ Radikális – statáriális - számonkérés az elmúlt huszonkét év politikai erőivel, politikusaival és parlamenti képviselőivel szemben, vagyonelkobzás mellett.

2./ Az MSZP és az SZDSZ működésének betiltása és vagyonának államosítása.

3./ A magyar igazságszolgáltatás teljes átszervezése, a bűnelkövető bírók, ügyészek és ügyvédek felelősségre vonása, egyben teljes elhatárolódás – ami még nem történt meg – a kommunista igazságszolgáltatástól, bocsánatkérés mellett!

4./ Azonnali kilépés az EU-ból, az nemzetgazdaság megteremtése és a termelés azonnali beindítása, a tőzsde azonnali bezárása. Magyarország törekedjék saját maga el-látására mind mezőgazdaságilag, mint iparilag.

5./ A nagy létszámú parlament helyett étemeti ötfős kormányzás hivatalba lépése, majd három-öt év múlva választások kiírása és a királyság visszaállítása. Magyarország államformája alkotmányos királyság kellene, hogy legyen.

6./ Európának vissza kell térnie a keresztény alapokhoz, és ott is be kellene tiltani a liberális és szocialista eszméket hirdető pártokat.

És persze mindezek mellett a történelemhamisítás korszakát is le kellene zárni, hogy tiszta lappal egy normális – szocialista és liberális eszmerendszertől mentes – világot építhessünk, megzabolázott bankokkal és munkaadókkal, keresztényi elvek és szemlélet alapján, de szigorú rendet követelve...

